

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou ve věci

žalobkyně:

V [REDACTED] Š [REDACTED], narozen [REDACTED]
bytem [REDACTED]
právně zastoupen JUDr. Lenkou Vincencovou, advokátkou
se sídlem Javornického 138, 566 01 Vysoké Mýto

proti

žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR
se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o náhradu škody dle zákona č. 82/98 Sb.

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 4 500 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 1. 2. 2015 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 21 187 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 1. 2. 2015 do zaplacení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1674 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu se žalobce domáhal po žalované původně náhrady škody a taktéž nemajetkové újmy z titulu nesprávného úředního postupu předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, který mu znemožnil výkon funkce přisedícího po funkční období roku 2010 až 2014, když ho nevyzval po celé funkční období ke složení slibu přisedících. Žalobce dovozoval, že v příčinné souvislosti s tímto nesprávným úředním postupem mu vznikla škoda, která měla spočívat v ušlém výdělku za výkon přisedícího za dané období, který původně vyčíslil na celkovou částku 74 496 Kč za celé období a dále žádal nemajetkovou újmu, která měla spočívat ve snížení cti a důstojnosti dané osočováním předsedou Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, když žalobce uváděl, že ačkoliv splnil všechny podmínky pro výkon této funkce, předseda soudu mu výkon funkce znemožnil fakticky.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila předběžné uplatnění nároku žalobce u žalované 21. 7. 2014 dle zákona č. 82/98 Sb., když k projednání žádosti došlo 14. 10. 2015 a žalovaná nároku na náhradu újmy nevyhověla z důvodu absence odpovědnostního titulu. Žalovaná poukazovala na jinak správný postup předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, který využil všech prostředků k nápravě, které měl k dispozici, když se zvolením žalobce přisedícím nesouhlasil, a k tomu učinil předmětné kroky. Pokud jde o náhradu nemajetkové újmy, žalovaná vznesla námitku promlčení tohoto nároku. Žádala proto zamítnutí žaloby v plném rozsahu.
3. Soud ve věci rozhodoval rozsudkem ze dne 17. 5. 2016, jímž žalobu v plném rozsahu zamítl, k podanému odvolání byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j. 21 Co 359/2016-152 ze dne 22. 11. 2016. Ve věci bylo podáno včasné dovolání, o kterém rozhodoval Nejvyšší soud České republiky, rozhodnutím č. j. 30 Cdo 1717/2017-170 ze dne 29. 4. 2019, jímž rozsudky soudu prvního stupně a druhého stupně zrušil v celém rozsahu a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení a v závazném právním názoru pak dovolací soud uvedl, že soud vyzve žalobce dle ust. § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. k dotvrzení rozhodných skutečností ohledně vzniku tvrzené škody v souvislosti s nesprávným úředním postupem předsedy soudu, pokud jde o její výši, shledá-li již provedené vylíčení skutkových tvrzení uvedené v žalobních tvrzeních nedostatečným, když dospěl k závěru o existenci odpovědnostního titulu, tedy nesprávného úředního postupu, když dovodil, že § 62 zákona o soudech a soudcích nedává předsedovi soudu jakýkoliv prostor pro úvahu, zda složení slibu umožní. Předseda soudu žalobci v přiměřené době po jeho volbě neumožnil složit slib, z tohoto důvodu se jedná o porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu dle ust. § 13 odst. 1 OdpŠk.
4. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku na náhradu škody ve výši 274 496 Kč a zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 3 500 000 Kč v souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou žalobcem u žalované 21. 7. 2014 a projednání žádosti žalovanou bez poskytnutí finančního plnění.
5. Mezi účastníky zůstalo sporným splnění předpokladů podle zákona č. 82/98 Sb. pro náhradu škody a nemajetkové újmy, kterou žalobce žádal, případně posouzení námitky promlčení, nároku na náhradu nemajetkové újmy vznesené žalovanou. Aktuálním

předmětem nároku zůstala částka náhrady škody ve výši 74 496 Kč s příslušenstvím, když pouze do tohoto výroku bylo podáno dovolání a v této části byly rozsudky soudů obou stupňů rozhodnutím Nejvyššího soudu České republiky zrušeny. Žalobce následně procesním návrhem z 20. 11. 2019 vzal částečně zpět nárok na náhradu škody co do částky 48 809 Kč s příslušenstvím, soud tedy rekapituluje, že aktuálně rozhodoval pouze o částce náhrady škody v celkové výši 25 687 Kč s příslušenstvím.

6. Soud provedl dokazování listinnými důkazy, ze kterých máme prokázány následující skutečnosti:

Z usnesení města Kostelec nad Orlicí vydaného 15. 9. 2010 má soud za prokázáno, že tímto usnesením byl žalobce informován, že zastupitelstvo města dne 6. 9. 2010 provedlo volbu přísedících u okresního soudu a vydalo v této věci následující usnesení č. [REDAKCE], kdy zvolilo pana V [REDAKCE] Š [REDAKCE] do funkce přísedícího u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou na volební období 2010-2014. Z dopisu zasláného J [REDAKCE] K [REDAKCE] Konfederací politických vězňů České republiky Městskému úřadu v Kostelci nad Orlicí ze dne 10. 8. 2010 má soud za prokázáno, že tato osoba doporučila člena Konfederace politických vězňů číslo pobočky 72 jako přísedícího k Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou. Z dopisu Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou sepsaného JUDr. Jiřím Fuksem, předsedou Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou zaslánému Městskému úřadu správnímu odboru a na vědomí V [REDAKCE] Š [REDAKCE] má soud za prokázáno, že tímto dopisem ze dne 16. 12. 2010 se předseda soudu vyjadřoval k jmenování přísedících k Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou. Uváděl sdělení, že V [REDAKCE] Š [REDAKCE] nebude ustanoven přísedícím pro potřeby Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou. Citoval ust. § 60 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, když uváděl, že v řízení vedeném u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou pod sp. zn. [REDAKCE] bylo zjištěno předsedou soudu, že jmenovaný aspirant v době tehdy probíhajícího trestního řízení v rámci svých písemných podání velmi ostře, až nekultivovaně napadl soudkyni zdejšího soudu Mgr. Zuzanu Ursovou, poukazoval na konkrétní písemné podání na čl. 263 spisu. S ohledem na skutečnost, že činnost nově zvolených a ustanovených přísedících se váže především k činnosti na trestním úseku, předseda soudu vyslovil domněnku, že si nedokáže představit vzhledem ke zmíněné genezi trestní věci, že by právě uvedený aspirant mohl v rámci senátního rozhodování se jmenovanou předsedkyní senátu soudcovsky spolupracovat. Z eticky morálního hlediska tedy jednoznačně uzavřel, že by žalobce nebyl přínosným a produktivním rozhodovacím faktorem pro Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou. Ze stížnosti zasláné 4. 5. 2011 V [REDAKCE] Š [REDAKCE] Krajskému soudu v Hradci Králové k rukám předsedy soudu JUDr. Milana Bořka má soud za prokázáno, že si podával žalobce stížnost na nevhodné chování předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou JUDr. Jiřího Fukse. Uváděl, že mu je bezdůvodně bráněno vykonávat řádně zvolenou funkci přísedícího u výše jmenovaného soudu, tohoto popisovaného jednání se dopouští předseda rychnovského soudu JUDr. Fuks, když nemá zákonný ani morální důvod tak činit. Uváděl, že důvody odmítání jeho zvolení jako přísedícího JUDr. Fuksem považuje za minimálně nevhodné a pro danou věc nepodstatné. Ze stížnosti zasláné na postup předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou zasláné ze strany předsedy Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Milanem Bořkem žalobci 27. 6. 2011 má soud za prokázáno, že tento reagoval na dopis žalobce, uvedl, že podání popsané jako stížnost na postup předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou není míněné jakožto stížnost na nevhodné, nepřístojné, nekorektní chování předsedy soudu ve smyslu § 164 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, nýbrž podnětem k přijetí opatření proti údajné nečinnosti předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou JUDr. Jiřího Fukse, jakožto orgánu státní správy soudů. Šetřením bylo zjištěno, že zastupitelstvo města Kostelec nad Orlicí dne 6. 9. 2010 jej zvolilo přísedícím Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou na období roku 2010-

2014, ze zápisu č. [REDAKCE] ze zasedání zastupitelstva města Kostelec nad Orlicí je patrné, že volba byla ryze formální, kandidáti na funkce přisedících Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou se členům zastupitelstva města Kostelec nad Orlicí ani osobně nepředstavili. Rekapituloval potom důvody, pro které předseda Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou odmítl jmenování, resp. upozornil na to, že zastupitelstvo města Kostelec nad Orlicí si v rozporu s § 64 odst. 3 zákona o soudech a soudcích nevyžádalo jeho vyjádření k jeho osobě (k osobě žalobce) a dále argument ohledně skutečností, které předseda soudu uváděl, že jsou mu známy z úřední činnosti stejně jako další soudce Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou poznatky nasvědčující tomu, že morální vlastnosti nedávají záruku, že bude funkce přisedícího řádně zastávat. Poukázal potom na znění komentáře k zákonu o soudech a soudcích, dle kterého nelze platně zvolit kandidáta, k němuž nebylo k dispozici vyjádření příslušného předsedy, neboť nepožádalo-li zastupitelstvo o toto vyjádření, volba byla realizována v rozporu se zákonem. Bylo dále konstatováno, že předseda Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou se s podnětem uplatnění dozorových kompetencí ve smyslu § 124 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů obrátil na ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, přičemž ministerstvo vnitra po provedeném šetření dospělo k závěru, že volba skutečně nebyla provedena řádně, nebyla dodržena procedura předepsána zákonem o soudem a soudcích a i s přihlédnutím k dalším okolnostem případu výslovně doporučilo předsedovi Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou podat zastupitelstvu města Kostelec nad Orlicí spojenou s § 97 odst. 1 zákona o soudech a soudcích návrh na odvolání z funkce přisedícího Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou. V dopise dále předseda Krajského soudu v Hradci Králové uvedl, že předseda Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, tedy v souladu s doporučeními zpracoval návrh na jeho odvolání z funkce přisedícího, tento předložil zastupitelstvu, a dle sdělení tento bude projednáván až v září roku 2011. Ze shora uvedeného postupu předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou je tedy zřejmé, že jeho postup není nečinný a nelze ho hodnotit jako bezdůvodné bránění výkonu funkce přisedícího, neboť byla zpochybněna zákonnost volby a do výkonu funkce přisedícího žalobce bylo tedy konstatováno, že předseda Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou využil svých práv a povinností, jakožto osoby odpovědné za řádný výkon soudnictví Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou a přijal shora uvedená opatření. Stížnost proto nemohl vyhodnotit předseda Krajského soudu v Hradci Králové jakožto důvodnou. Ze stížnosti na postup předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou adresované 10. 10. 2011 žalobci ze strany předsedy Krajského soudu v Hradci Králové má soud za prokázáno, že tento dopis navazoval na předchozí dopis ohledně odpovědi na stížnost žalobce, shrnul shora uvedené kroky a taktéž uvádí, že obdržel písemné oznámení Veřejného ochránce práv ze dne 6. 9. 2011 sp. zn. [REDAKCE], který zahájil šetření podnětu žalobce. Citoval ze zpráv Veřejného ochránce práv s tím, že k provedení šetření byla předložena vyžádána dokumentace. Předseda Krajského soudu v Hradci Králové nemohl postup předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou vyhodnotit jako nesprávný z důvodů, které opětovně uváděl v tomto vyjádření. Následně bylo taktéž zjištěno, že zastupitelstvo města Kostelec nad Orlicí ve svém zasedání 5. 9. 2011 přijalo usnesení, kde trvá na svém usnesení ze dne 6. 9. 2010, kde zvolilo pana V [REDAKCE] Š [REDAKCE] do funkce přisedícího Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou na volební období roku 2010-2014. Z toho plyne, že zastupitelstvo města Kostelec nad Orlicí se vyjádřilo k výhradám předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, který odmítl z funkce přisedícího žalobce odvolat, a z tohoto tedy předseda Krajského soudu v Hradci Králové dovozoval, že doporučí předsedovi Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, aby mu umožnil složit slib přisedícího za předpokladu, že takový postup nevyloučí závěry šetření Veřejného ochránce práv. Z dopisu ze dne 9. 5. 2011 adresovaného žalobci ze strany města Kostelec nad Orlicí má soud za prokázáno, že z tohoto dopisu je zřejmé, že město

Kostelec nad Orlicí uvádělo, že nikdy dříve nežádalo s předstihem okresní soud z vlastní iniciativy o udělení souhlasu ke zvolení navrženého přisedícího. Navržený kandidát, který byl zastupitelstvem města zvolen, byl následně soudem ustanoven, a to bez předchozího projednání nebo vyjádření se k osobě. Pouze v případě osoby žalobce Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou zastoupený jeho předsedou použil ust. § 64 odst. 3, věta 2 zákona č. 6/2002 Sb. Z dopisu nazvaného Volba přisedícího zastupitelstva města – podnět k prošetření postupu z 1. 6. 2011 adresovaného ze strany Ministerstva vnitra ČR místopředsedovi soudu pro věc občanskoprávní Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou JUDr. Janu Fifkovi, má soud za prokázáno, že odbor dozoru a kontroly veřejné správy ministerstva vnitra obdržel podnět na prošetření postupu zastupitelstva města Kostelec nad Orlicí při volbě přisedícího Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, k němuž došlo usnesením z 6. 9. 2010. Ministerstvo uvedlo, že se domnívá, že neplnost smlouvy přisedícího jako sankce za nevyžádání si vyjádření dle § 64 odst. 3 zákona o soudech a soudcích by musela být stanovena zákonem. Uvedlo, že má za to, že vyjádření soudu má pouze konzultační charakter, samotný výběr kandidátů a jejich volba je dle zákona o soudech a soudcích ponechána zastupitelstvech obcí a vyjádření předsedy soudů má pouze doporučující charakter, k němuž zastupitelstvo může, ale nemusí přihlídnout. Z toho důvodu dle názoru ministerstva nepředstavuje nerespektování postupu § 64 odst. 3 zákona o soudech a soudcích porušení zákona (nezákonnost) takového charakteru, která by odůvodňovala dozorový zásah ministerstva vnitra. Uvedlo, že však nelze opomenout, že zákon o soudech a soudcích zakotvuje mechanismus umožňující soudu podat návrh na odvolání přisedícího. Skutečnost, že zákon nestanoví respektování v § 64 odst. 3 zákona o soudech a soudcích sankcí nicméně neznamená, že by zastupitelstvo mělo takový postup obcházet. Z toho důvodu proto zaslalo ministerstvo vnitra tuto odpověď městu Kostelec nad Orlicí, aby orgány města upozornil na nutnost dodržovat zákonem stanovenou proceduru při volbě přisedícího, jejímž cílem je nepochybně i předejít volbě nevhodné osoby. Uvedlo situaci žalobce a vedená řízení s jeho osobou v letech 2004-2005 v trestních věcech, která nevedla k pravomocnému odsouzení a rovněž civilní řízení o zaplacení peněz, kde by předběžné vyjádření soudu a sdělení uvedených informací umožňovalo zastupitelstvu posoudit, zda za těchto skutečností tedy morální vlastnosti kandidáta dávají záruku, že bude svou funkci řádně zastávat, a to i za předpokladu bezúhonnosti daného kandidáta. Ministerstvo závěrem konstatovalo, že k navržení kandidátů mělo v souladu se zákonem o soudcích si zastupitelstvo vyžádat vyjádření příslušného soudu. Ministerstvo konstatovalo, že předseda soudu využil svého práva na odvolání přisedícího z důvodů daných mu zákonem § 97 odst. 1 zákonem o soudech a soudcích, když konstatovalo, že rozhodnutí o odvolání přísluší pouze zastupitelstvu. Závěrem ministerstvo vnitra uvedlo, že lze doporučit, aby předseda soudu podal zastupitelstvu návrh na odvolání přisedícího podle § 97 odst. 1 zákona o soudech a soudcích s odůvodněním a rozhodl současně o dočasném zproštění přisedícího z funkce. Z návrhu na odvolání přisedícího z funkce podaného městu Kostelec nad Orlicí ze strany místopředsedy soudu pro věci občanskoprávní JUDr. Jana Fifky Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou má soud za prokázáno, že se místopředseda obrátil na zastupitelstvo města s návrhem na odvolání žalobce. Uvedl konkrétní důvody pro jeho odvolání. Součástí tohoto dopisu taktéž byla příloha návrhu na odvolání přisedícího V [REDAKCE] Š [REDAKCE] z funkce, kde mj. byly úryvky z jeho písemných vyjádření se a výroků k soudkyni, která projednává věc na úseku trestně právní daného soudu. Z průběžné zprávy o výsledku šetření ve věci podnětu pana V [REDAKCE] Š [REDAKCE] (zákonost o volbě přisedících k Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou) vydané 23. 4. 2012 Veřejným ochráncem práv JUDr. Pavlem Varvařovským má soud za prokázáno, že po shrnutí podnětu průběhu šetření, pokud jde o volby přisedících a reakce předsedy okresního soudu na zvolení včetně reakce Ministerstva vnitra a vyřízení stížnosti na nečinnost předsedy okresního soudu předsedou krajského soudu a opatření proti nečinnosti

ministerstva vnitra, následně Veřejný ochránce práv závěrem došel k závěru, že orgán státní správy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou se dlouhodobě dopouštěl pochybení, neboť připustil, aby zastupitelstva v jeho soudním okrese volila přísedící, aniž se vyjádřil k navrženým kandidátům dle ust. § 64 odst. 3 zákona o soudech a soudcích, uvedená nečinnost je v rozporu s úkoly předsedy soudu, které mu stanoví ust. § 127 odst. 1 písm. a), e) a odst. 2 zákona o soudech a soudcích. Veřejný ochránce práv mj. uváděl, že si dovolí požádat předsedu okresního soudu, aby neprodleně po doručení této zprávy zaslal dopis všem starostům obcí obvodu okresní soudu, v nichž bude zejména obsaženo poučení o všech zákonných předpokladech pro výkon přísedícího a konzultační proceduře dle ust. § 64 odst. 3 zákona o soudech a soudcích a v neposlední řadě i možných následcích volby provedené v rozporu se zákonem. Ve skutečnosti, že předseda okresního soudu dosud nevyzval stěžovatele ke složení slibu, nespatořoval Veřejný ochránce práv neodůvodněnou nečinnost správního orgánu. Jde-li o postup orgánu státní správy Krajského soudu v Hradci Králové a Ministerstvo spravedlnosti nekonstatovalo ve věci žádné pochybení. Z podnětu pro zahájení trestního stíhání podaného Nejvyššímu státnímu zastupitelství ze strany V [redacted] Š [redacted] na JUDr. Pavla Varvařovského má soud za prokázáno, že žalobce podal návrh na zahájení trestního stíhání Veřejného ochránce práv pro trestné činy pomluvy a zneužití pravomoci veřejného činitele. Z oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání přečinu – vyrozumění ze dne 13. 6. 2012 adresovaného Městským státním zastupitelstvím v Brně žalobce pod sp. zn. 3 Zn 110/2012-6 má soud za prokázáno, že Městské státní zastupitelství v Brně potvrdzovalo příjem podání datovaného 16. 5. 2012, které bylo na zastupitelství doručeno cestou Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 31. 5. 2012. Státní zastupitelství konstatovalo, že výše uvedenou písemnost přezkoumalo a po posouzení jejího obsahu dospělo k závěru, že toto podání neobsahuje skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěry o podezření ze spáchání zmiňovaného trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele, resp. trestného činu pomluvy. Závěrem byl žalobce poučen, že není dotčeno jeho právo domáhat se uplatnění jeho práv občanskoprávní cestou, resp. civilně právními instrumenty.

7. Z podstatného obsahu spisu Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou sp. zn. [redacted] [redacted] má soud za prokázáno, že jde o správní spis, kde byla vedena mj. žádost a další listiny žalobce o jeho jmenování přísedícím. Nad rámec již čtených listin založených žalobcem, má soud za prokázáno, že do tohoto spisu jsou založeny ještě další dopisy adresované ze strany Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou Městskému úřadu, správnímu odboru a na vědomí žalobci, a to dopis i z 1. 4. 2011, kterým se opětovně JUDr. Jiří Fuks vyjadřoval k nemožnosti zvolení žalobce přísedícím u předmětného soudu s podrobnou argumentací včetně dopisu z 18. 4. 2011, kdy mj. poukazoval i na vedení soudních řízení, kde žalobce jakožto účastník u soudu vystupuje. Z úředního záznamu ze dne 6. 5. 2011 má soud za prokázáno, že JUDr. Jiří Fuks konstatoval, že osobně jednal tohoto dne se starostou Městského úřadu v Kostelci nad Orlicí Ing. Bartošem ohledně záležitostí týkající se přísedícího pana V [redacted] Š [redacted] starosta vzal na vědomí jeho dopis zasílaný mu 16. 4. 2011 s tím, že s tímto dopisem seznámil radu Městského úřadu a Městský úřad považuje ze svého hlediska záležitost za uzavřenou. Žádnou signalizaci vůči nadřízeným orgánům či ombudsmanovi si pan starosta nevymezoval. Z dopisu zasílaného JUDr. Jiřímu Fuksovi ze strany starosty Ing. Jiřího Bartoše Města Kostelec nad Orlicí má soud za prokázáno, že tento na základě osobní schůzky ze dne 6. 5. 2011 sděloval předsedovi okresního soudu, že ze strany města Kostelec pokládá věc neustanovení pana V [redacted] Š [redacted] přísedícím pro potřeby Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou v období roku 2010-2014 za ukončenou a nehodlá v tomto činit žádné další kroky. Neustanovení již dříve přednesl zastupitelům města Kostelce nad Orlicí, když žádný z nich neměl doplňující otázky a všichni jej vzali

na vědomí. Z dopisu JUDr. Jiřího Fukse předsedy okresního soudu Ing. Jiřímu Bartošovi starostovi ze dne 23. 5. 2011 má soud za prokázáno další korespondenci v předmětném období, když tento uváděl, že obdržel fotokopii stížnosti pana V. Š. na jeho osobu, kterou taktéž přikládal starostovi na vědomí. Ve spise je dále založena korespondence Odboru dozoru a kontroly veřejné správy z 1. 6. 2011 zasílaná JUDr. Janu Fífkovi, místopředsedovi soudu pro věci občanskoprávní ze strany ministerstva, opětovný návrh na odvolání přisedícího z funkce z 21. 6. 2011 adresovaný městu Kostelec nad Orlicí, podnět k učinění opatření proti nečinnosti Ministerstva vnitra Odboru dozoru a kontroly veřejné správy učiněný JUDr. Janem Fífkou, místopředsedou soudu pro věci občanskoprávní 25. 7. 2011 adresovaný Ministerstvu vnitra ČR, včetně odpovědi na podnět z 16. 8. 2011 adresovaný soudu ze strany ministerstva vnitra. Ve spise je dále založena zpráva Veřejného ochránce práv JUDr. Pavla Varvařovského ze dne 6. 9. 2011 uvádějící zasloupanou stížnost na Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou, která následně byla doručena taktéž JUDr. Pavlu Varvařovskému s tím, že žádá o zaslání předmětných materiálů k seznámení se s předmětnou problematikou. Z oznámení města Kostelec nad Orlicí ze dne 27. 9. 2011 potom vyplývá, že ve věci V. Š. rozhodlo zastupitelstvo města na svém usnesení č. tak, že zastupitelstvo trvá na svém usnesení z 6. 9. 2010, kterým byl pan S. zvolen do funkce přisedícího. JUDr. Pavlu Varvařovskému Veřejnému ochránci práv následně adresoval 4. 10. 2011 svůj dopis předseda Krajského soudu v Hradci Králové, včetně předmětných listin, které si Veřejný ochránce práv vyžádal. Z žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/99 Sb., zasláné žalobcem Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou má soud za prokázáno, že žalobce žádal, aby mu byla zaslána jména soudců, kteří se negativně vyjádřili k jeho osobě, pokud jde o jeho jmenování. Ve spisu jsou dále založena vyjádření jednotlivých soudců k osobě pana V. Š. Mgr. Ondřej Rott, místopředseda pro věci občanskoprávní, se vyjadřoval 24. 10. 2011 k nevhodnosti žalobce pro výkon funkce přisedícího. Obdobně se vyjadřovali taktéž další soudci JUDr. Marie Kašpárková, Dr. Démarková, Mgr. Ursová, Mgr. Voců. Z pověření Veřejného ochránce práv JUDr. Pavla Varvařovského ze dne 13. 10. 2011 má soud za prokázáno, že tento pověřil zaměstnance I. H. a P. P. k provedenímu šetření u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou týkající se předmětné stížnosti žalobce. Z e-mailové zprávy ze dne 24. 10. 2011 I. K. sestřenice žalobce, má soud za prokázáno, že tato se negativně vyjadřovala k osobě pana žalobce a taktéž souhlasila se stanoviskem jej neustanovovat přisedícím u předmětného soudu. Z dopisu zasílaného žalobcem 12. 4. 2011 Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou ohledně složení jeho přísahy přisedícího má soud za prokázáno, že tento žádal opětovně o složení jeho přísahy, poukazoval na Ústavní stížnost podanou k Ústavnímu soudu ČR. Z odpovědi z 20. 4. 2012 má soud za prokázáno, že jeho podání bylo přeposláno předsedovi Krajského soudu v Hradci Králové a místopředsedovi okresního soudu pro věci občanskoprávní a s ohledem na probíhající řízení u Veřejného ochránce práv v předmětné záležitosti se předseda necítí nikterak k tomuto jeho podání dále vyjadřovat. Z průběžné zprávy Veřejného ochránce práv ze 7. 5. 2012 má soud za prokázáno, tak jak již bylo čteno, že nakonec ochránce práv uvedl, že orgán státní správy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou se dlouhodobě dopouští pochybení, neboť připustil, aby zastupitelstva v jeho soudním okrese volila přisedící, aniž se vyjádřil k navrženým kandidátům, uvedl dále, že ministerstvo vnitra se dopustilo pochybení, neboť odmítlo vykonat dozor nad usnesením zastupitelstva města Kostelec nad Ohří ze dne 6. 9. 2010, avšak pokud jde o postup orgánu státní správy Krajského soudu v Hradci Králové ministerstvo spravedlnosti nekonstatovalo ve věci žádné pochybení. Uvedl pouze informace, které se podařilo v rámci druhého šetření shromáždit, které vypovídají o praxi územních samosprávních celků k otázce volby přisedících, tedy k pouhé formálnosti volby, nedodržení konzultační procedury a neurčitosti pojmu zkušenosti a morálnosti vlastností dávající záruku, že bude

svou funkci řádně zastávat. Žádal proto dotčené orgány, aby případně zajistily zákonnost všech těchto kroků a průběžně Veřejného ochránce práv informovaly o těchto závěrech. Veřejný ochránce práv mmj. se ztotožnil s tím názorem ministerstva, že výkon dozoru nad usnesením zastupitelstva s odkazem na nedodržení formální konzultační procedury vyhraničil formalismem, avšak taktéž nemohl odhlédnout od skutečnosti, že oba orgány státní správy soudu, tak i ministerstvo vnitra ve svých vyjádřeních vyslovily pochybnosti stran morální bezúhonnosti stěžovatele. Uváděl, že dále existuje neshoda mezi územní samosprávou a mocí výkonnou, měl by spor rozhodnout nezávislý a nestranný soud. Z dopisu z 18. 7. 2012 adresovaného ze strany předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou JUDr. Jiřího Fukse Veřejnému ochránci práv JUDr. Pavlu Varvařovskému má soud za prokázáno, že tento se vyjadřoval k jednotlivým bodům, které mu byly uloženy předmětnou zprávou Veřejného ochránce práv.

8. Ze sdělení Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou zdejšímu soudu z 3. 10. 2019 má soud za zjištěný výčet přisedících působících u tohoto soudu v letech 2010 – 2014, kteří se účastnili jako přisedící u soudu, když z tabulek vyplývá celkem 46 přisedících, pokud soud přihlíží k aktivní účasti přisedících, šlo o celkem 25 přisedících v roce 2010, kteří se aktivně účastnili projednání u soudu celkem v průběhu 97 dní, v průměru tedy 4 dny v této části roku, v roce 2011 celkem 37 přisedících se aktivně účastnilo 335 dní soudních jednání, průměrně tedy 9 dní v roce, v roce 2012 43 přisedících se aktivně účastnilo 276 dní, tedy zaokrouhleně 6 dní v roce, za rok 2013 se celkem 39 přisedících aktivně zúčastnilo 252 dní soudních jednání, zaokrouhleně tedy jde o průměrně 6 dní v roce, a za rok 2014, kdy se aktivně účastnilo 32 přisedících 154 dní soudních jednání, průměrně jde proto o zaokrouhleně 5 dní této části roku na jednoho přisedícího. Z přiznání daně z příjmu fyzických osob podané Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj na osobu žalobce za rok 2014 má soud za zjištěný základ daně ve výši 157 169 Kč, z přiznání daně z příjmu fyzických osob za rok 2013 na žalobce má soud za základ daně ve výši 158 287 Kč, a z přiznání daně z příjmu fyzických osob na žalobce za rok 2012 má soud za zjištěný základ daně ve výši 142 391 Kč, z přiznání daně z příjmu fyzických osob za rok 2011 na žalobce má soud za prokázán základ daně ve výši 141 083 Kč, za rok 2010 pak z přiznání příjmu fyzických osob činí základ daně částku 134 139 Kč. Žalobce soudu dále předložil údaje z veřejné části živnostenského rejstříku na žalobce, ze kterého vyplývá živnostenské oprávnění č. 1 s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona ohlašovací živnost volná se vznikem oprávnění od 27. 7. 1998 na dobu neurčitou a dále živnostenské oprávnění č. 2 obchodní činnost podle § 33a živnostenského zákoníku, ohlašovací živnost volná se vznikem oprávnění 27. 7. 1998 s datem zániku 30. 6. 2008. Žalobce soudu dále předložil kopii velkého technického průkazu vozidla – osobního automobilu Peugeot 306 ve vlastnictví J. Š., když dle skutkových tvrzení uváděl, že tímto automobilem by býval realizoval cestovné k soudu jako přisedící, a taktéž předložil prohlášení J. Š. bratra žalobce, z 6. 11. 2019, kterým potvrzoval, že by žalobci automobil v předmětném období v letech 2010 – 2014 zapůjčil pro výkon funkce přisedícího k Okresnímu soudu do Rychnova nad Kněžnou k dojíždění.
9. Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování dalšími listinnými důkazy navrženými ze strany účastníků, a to jednak důkazy, které se vztahovaly k nemajetkové újmě, která již nebyla předmětem tohoto řízení, tedy prepisem zpráv uvedených v televizi s daty pokud jde o poškození dobrého jména a pověsti žalobce z 8. 4. 2011, 11. 10. 2011, 17. 8. 2011, dále trestním rejstříkem žalobce, svědeckými výpověďmi Ing. Bartoše a J. B. když tito se měli vyjadřovat k poškození dobré pověsti žalobce, avšak, jak již bylo uvedeno shora, tento nárok již nebyl aktuálně předmětem řízení, dále pak řídicím oprávněním žalobce z důvodu právního posouzení nároku na cestovné a taktéž zamítl návrh na účastnický výslech žalobce, když s ohledem na již provedené dokazování a

právní posouzení skutkového stavu věci se tyto důkazy jeví nadbytečnými a neekonomickými.

10. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci:
 Žalobce byl usnesením města Kostelec nad Orlicí 15. 9. 2010 informován, že zastupitelstvo města provedlo 6. 9. 2010 usnesením č. [REDAKCE] volbu přísedících k Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou pro volební období 2010 – 2014, žalobce byl k výkonu funkce doporučen dopisem J [REDAKCE] K [REDAKCE] dopisem z 16. 12. 2010 předseda Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou JUDr. Jirí Fuks se vyjadřoval ke jmenování přísedících tamnímu soudu, přičemž uvedl, že žalobce nebude ustanoven přísedícím pro potřeby soudu s ohledem na probíhající trestní řízení u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou pod sp. zn. [REDAKCE]. V rámci vedení tohoto řízení žalobce v rámci svých písemných podání velmi ostře až nekultivovaně napadl soudkyni tohoto soudu Mgr. Zuzanu Ursovou. Na tento dopis reagoval žalobce stížností ze 4. 5. 2011 na nevhodné chování předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, když uváděl, že mu je bezdůvodně bráněno vykonávat řádně zvolenou funkci přísedícího u jmenovaného soudu. Stížnost nebyla posouzena jako důvodná, což plyne z odpovědi předsedy Krajského soudu v Hradci Králové, JUDr. Milana Bořka. Předseda Krajského soudu v Hradci Králové následně obdržel oznámení Veřejného ochránce práv z 6. 9. 2011, sp. zn. [REDAKCE] který zahájil šetření podnětu žalobce, v tomto dopise však nebyl postup předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou vyhodnocen jako nesprávný. Zastupitelstvo města Kostelec nad Orlicí 5. 9. 2011 přijalo usnesení, jímž setrvalo na svém usnesení z 6. 9. 2010, jímž zvolilo žalobce do funkce přísedícího Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou pro předmětné volební období a nevyhovělo návrhu předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou na odvolání přísedícího z funkce. Město Kostelec nad Orlicí nikdy dříve nežádalo okresní soud z vlastní iniciativy o udělení souhlasu ke zvolení navrženého přísedícího. Kandidát byl tedy ustanoven bez předchozího projednání nebo vyjádření k jeho osobě. Ze zprávy Veřejného ochránce práv 23. 4. 2012 vyplývá, že orgán státní správy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou se dlouhodobě dopouštěl pochybení, neboť připustil, aby zastupitelstva v jeho soudním okrese volila přísedící, aniž by se mohla vyjádřit k navrženým kandidátům. Žalobce v předmětném funkčním období let 2010 – 2014 vykonával činnost jako osoba samostatně výdělečně činná dle živnostenského oprávnění výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona, v jednotlivých letech pak k finančnímu úřadu podával daňová přiznání. Žalobce měl možnost využít osobní automobil od svého bratra pro dojíždění k výkonu funkce přísedícího k Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou ze svého bydliště. Žalobce uplatnil u žalované dle zákona č. 82/98 Sb. své nároky na náhradu majetkové škody a přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu dne 21. 7. 2014, žalovaná žádosti žalobce nevyhověla ani zčásti.
11. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 citovaného zákona odpovědnost za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
12. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.

13. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě, nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
14. Podle § 32 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí.
15. Podle §60 odst. 1 zákona o soudech a soudcích ve znění účinném do 31. 12. 2013, soudcem nebo přísedícím může být ustanoven státní občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný, jestliže jeho zkušenosti a morální vlastnosti dávají záruku, že bude svou funkci řádně zastávat, v den ustanovení dosáhl věku nejméně 30 let a souhlasí se svým ustanovením za soudce nebo přísedícího a s přidělením k určitému soudu.
16. Podle § 62 zákona o soudech a soudcích soudce po jmenování do funkce a přísedící po zvolení do funkce skládají slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu řídit právním řádem České republiky, že jej budu vykládat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že v souladu s ním budu rozhodovat nezávisle, nestranně a spravedlivě.“ Složení slibu se neopakuje, byl-li přísedící zvolen znovu. Slib skládají: a) soudci do rukou prezidenta republiky, za b) přísedící do rukou předsedy soudu, k němuž byli zvoleni. Odmítnutí složení slibu nebo jeho složení s výhradou má za následek, že se na soudce hledí, jako by nebyl jmenován a na přísedícího, jako by nebyl zvolen.
17. Podle § 64 zákona o soudech a soudcích přísedící okresních soudů volí zastupitelstva obcí v obvodu příslušného okresního soudu. V hlavním městě Praze volí přísedící obvodních soudů zastupitelstva Městské části v obvodu příslušného obvodního soudu (odst. 1). Kandidáty do funkce přísedícího navrhuje členové příslušného zastupitelstva. K navrženým kandidátům zastupitelstvo vyžádá vyjádření předsedy příslušného soudu (odst. 3).
18. Podle § 97 odst. 1 zákona o soudech a soudcích může být na návrh příslušného předsedy soudu přísedící ze své funkce odvolán zastupitelstvem, které ho zvolilo, jestliže a) závažným způsobem porušil povinnosti přísedícího, b) přestal splňovat předpoklady uvedené v § 60 odst. 1 a 4, c) jeho zdravotní stav mu nedovoluje řádně vykonávat povinnosti přísedícího.
19. Na základě provedení dokazování a právního hodnocení věci se soud zabýval tím, zda jsou v daném případě kumulativně splněny tři základní předpoklady pro náhradu škody, která aktuálně zůstala předmětem řízení v částce 25 687 Kč s příslušenstvím, sestávající se (po částečném zpětvzetí žaloby žalobcem) z částky 16 909 Kč jako ušlého výdělku za dobu výkonu funkce přísedícího (po zjištění počtu přísedících vedených u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou v předmětném období a jejich faktického výkonu funkce v jednotlivých letech), z částky 4 500 Kč jakožto paušální náhrady za výkon funkce ve výši 150 Kč/den pro žalobce a dále z částky 4 278 Kč spočívající v náhradě tvrzeného cestovného motorovým vozidlem.

20. Pokud jde o existenci odpovědnostního titulu, k té se vyjadřoval již Nejvyšší soud České republiky ve svém rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 1717/2017, když jednoznačně dospěl k závěru o jeho existenci ve smyslu § 13 odst. 1 OdpŠk. Uvedl, že z dikce ust. § 62 zákona o soudech a soudcích se podává, že tento nedává předsedovi soudu jakýkoliv prostor pro úvahu, zda složení slibu umožní či nikoliv, a tím, že předseda soudu neumožnil žalobci složení slibu, jedná se o porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu, tedy o nesprávný postup ve smyslu shora citovaného ustanovení.
21. Pokud jde o posouzení příčinné souvislosti k jednotlivým dílčím nárokům na náhradu škody, soud uvádí, že provedeným dokazováním soud nedospěl k závěru o důvodnosti nároku na náhradu ušlého výdělku za dobu výkonu funkce přisedícího dle vyhl. č. 44/1992 Sb., podle níž dle § 1 přísluší přisedícím, kteří nejsou v pracovním poměru ani v poměru obdobném pracovnímu poměru, jsou však výdělečně činní, náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce přisedícího nebo jiných povinností spojených s touto funkcí v jimi prokázané výši, nejvýše však 80 Kč za hodinu nebo 680 Kč za jeden den. Podle § 2 je základem pro výpočet náhrady ušlého výdělku přisedících uvedených v § 1 základ daně z příjmu obyvatelstva. Přisedícímu uvedenému v § 1 náleží za jednu hodinu náhrada ušlého výdělku, vypočtená dělením základu podle odst.1 počtem pracovních hodin, připadajících na kalendářní rok, kterou zvláštní předpis (zákoník práce) stanoví jako nejvyšší dosah pracovní doby pracovníků v pracovním poměru (tj. 40 hodin týdně, celkem 2 080 hodin ročně). Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že žalobce po celé období jako osoba samostatně výdělečně činná podnikal pod IČ [REDAKCE], jak bylo prokázáno z živnostenského oprávnění a z následných podaných daňových přiznání za předmětná období. Žalobce pak uváděl, že nebýt nesprávného úředního postupu, došlo by k náhradě ušlého výdělku za období výkonu funkce přisedícího, když následně po doložení zprávy z Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou a tabulky s výčtem přisedících činných u tohoto soudu v předmětných letech 2010 – 2014 dovedl průměrnou výši dnů, které by nebýt nesprávného úředního postupu taktéž jako přisedící u soudu zřejmě vykonal, a z té pak vycházel pro výpočet ušlého výdělku. Soud však uvádí, že ušlý výdělek by žalobci vznikl pouze tehdy, pokud by fyzicky musel vykonávat funkci přisedícího a nemohl by za předmětné jednotlivé dny (hodiny výkonu přisedícího) se věnovat své výdělečné činnosti jako osoba samostatně výdělečně činná a tato by tedy byla nahrazena soudem ve shora uvedeném poměru, jak uvádí vyhl. č. 44/1992 Sb. K ujití výdělku však na straně žalobce nedošlo, neboť se mohl po celé období let 2010 – 2014 plně věnovat jako osoba samostatně výdělečně činná svému živnostenskému oprávnění a činnosti, za kterou následně podával taktéž daňová přiznání, nebyl v této činnosti proto nikterak omezen, a předmětnou částku výdělku si i za předmětné období, které vypočítal, vydělal. V příjmové oblasti proto nedošlo k žádnému poklesu výdělku v příčinné souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem orgánů státu a z tohoto důvodu proto soud uvádí, že náhrada ušlého výdělku není (i přes určitou fiktivnost vypočítání jeho výše) důvodnou.
22. Pokud jde o druhý nárok spočívající v paušální náhradě za výkon funkce ve výši 150 Kč po dobu výkonu funkce přisedícího, kterou žalobce za celkově 30 dní výkonu funkce, kterou průměrně spočítal za předmětná období, žádal v částce 4 500 Kč, soud uvádí, že tento nárok lze jako důvodný žalobci přiznat, neboť je zřejmé, že žalobce nebyl ustanoven do funkce v rozporu se zákonem, v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem proto vznikla škoda spočívající v nezaplacení této paušální náhrady za výkon funkce shora uvedené. Pokud jde o výpočet její výše, tato vychází z údajů, které bylo možné shromáždit a které byly poskytnuty ze strany Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, se kterými se soud ztotožňuje, neboť nebylo možné jinak určit výši paušální náhrady nežli porovnáním možnosti účastnit se aktivně role přisedícího u tohoto soudu

v porovnání s účastí jiných přísedících, když tyto údaje byly poskytnuty samotným soudem.

23. Pokud jde o třetí nárok, nárok na cestovné, soud opět uvádí, že tento nárok neseznal důvodným, ač žalobce předložil kopii velkého technického průkazu osobního automobilu ve vlastnictví jeho bratra a taktéž čestné prohlášení jeho bratra prokazující, že ve funkčním období 2010 až 2014 by mu byl osobní automobil, kterým dosvědčoval spotřebu velkým technickým průkazem, pravidelně zapůjčován na dopravu žalobce z místa bydliště k Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou. Soud uvádí, že opět, tak jako u prvního nároku, jde pouze o hypotetický vznik škody, která však nevznikla, když cestovné reálně žalobce nikterak nevykonal a tyto náklady nebyl nucen vynaložit. Proto i náhrada hotových výdajů spočívající v cestovním motorovém vozidlem ve výši 4 278 Kč s příslušenstvím nebyla žalobci přiznána.
24. Soud pod to shrnuje, že pod výrokem I. přiznal žalobci nárok na náhradu škody ve výši 4 500 Kč spočívající v paušální náhradě za výkon funkce přísedícího ve výši 150 Kč za den, za celkem 30 dní za předmětné funkční období, s příslušenstvím, které svou výší odpovídá předpisům práva občanského (§ 1970 občanského zákoníku), pod výrokem II. pak zamítl nárok na náhradu další náhrady škody, kterou, jak bylo uvedeno shora, s ohledem na argumentaci shora použitou soud neshledal důvodným.
25. Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení, když dle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. porovnával výši úspěchu a neúspěchu žalobce ve sporu. Žalobce původně žádal náhradu dvou nároků, a to náhradu újmy nemajetkové, kde činí základ nároku, pokud jde o punktum, 50 000 Kč, v tomto nároku nebyl úspěšný, když nárok nebyl napaden dovoláním, a bylo o něm zamítavě rozhodnuto již soudem prvního stupně potvrzeného rozsudkem soudu druhého stupně. Pokud jde o náhradu majetkové újmy, zde činilo punktum pro základ počítání náhrady nákladů řízení, případně úspěchu žalobce ve sporu, částku 74 496 Kč, žalobce byl však úspěšný pouze co do částky 4 500 Kč, po odečtení úspěchu a neúspěchu soud dospěl k závěru o úspěšnosti žalované ve sporu ve výši celkově 93 % (za použití relevantní judikatury Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 1435/2015). Zavázal proto neúspěšného žalobce k náhradě nákladů řízení žalované ve shora uvedené procentuální výši, když nákladům žalované, jakožto nezastoupeného účastníka dle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. odpovídají jednotlivé režijní paušály 300 Kč za jednotlivé úkony: příprava a převzetí věci, podání vyjádření k žalobě, příprava na jednání 6. 2. 2019, účast u ústního jednání 6. 8. 2019, příprava na jednání 26. 11. 2019 a účast u tohoto jednání 26. 11. 2019, celkově tedy za šest úkonů v celkové výši 1 800 Kč, po procentuálním ponížení dle úspěchu ve sporu v částce 1 674 Kč.
26. Lhůta k plnění ve výroku I. byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., část tedy za středníkem v delší lhůtě 15 dnů, s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit, ve výroku III. pak ve lhůtě tři dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

V Praze dne 26. listopadu 2019

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jirmářové a soudců JUDr. Ivana Kratochvíla a Mgr. Evy Harmachové v právní věci

žalobce: **V** [redacted] **Š** [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený JUDr. Lenkou Vincencovou, advokátkou
sídlem Vysoké Mýto, Javornického 138,

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Praha 2, Vyšehradská 16
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 390/42

o náhradu škody,

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. listopadu 2019, č.j. 19C 335/2015-247,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **s e** v napadeném zamítavém výroku II. o věci samé a ve výroku III. o náhradě nákladů řízení **p o t v r z u j e .**

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 600 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem (výrokem I.) soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 4 500 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 1.2.2015 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku. Co do žalobcem požadované částky 21 187 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl (výrok II.) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 1 674 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.).
2. Ze spisu vyplývá, že soud I. stupně rozhodoval o nároku žalobce již podruhé. Prvním rozsudkem ze dne 17.5.2016, č.j. 19 C 335/2015 – 123, zamítl v plném rozsahu žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalované s odkazem na zák.č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, náhrady majetkové škody ve výši 74 496 Kč s příslušenstvím (výrok I.) a dále náhrady nemajetkové újmy ve výši 3 500 000 Kč (výrok II.) z titulu nesprávného úředního postupu spočívajícího v jednání předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou. Výrokem III. uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 600 Kč (výrok III.). Žalobce tvrdil, že mu předseda Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou znemožnil výkon funkce přisedícího ve funkčním období 2010 – 2014, neboť jej nevyzval ke složení slibu přisedících, čímž mu měla vzniknout jednak majetková újma spočívající v ušlém výdělku za výkon funkce přisedícího a jednak nemajetková újma spočívající ve snížení jeho cti a důstojnosti dané osočováním jeho osoby ze strany předsedy soudu. Soud I. stupně dospěl k závěru, že k nesprávnému úřednímu postupu předsedy soudu nedošlo, a že tudíž žalobci nárok na náhradu žádné z uplatněných škod nevznikl. V případě náhrady nemajetkové újmy navíc dospěl (s ohledem na vznesenou námitku promlčení ze strany žalované) k závěru, že nárok žalobce je promlčen. K odvolání žalobce Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22.11.2016, č.j. 21 Co 359/2016 – 152, rozsudek soudu I. stupně potvrdil (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (výrok II.). Ztotožnil se se soudem I. stupně, že v postupu předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou nelze spatřovat nesprávný úřední postup podle ust. § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., jakož i s posouzením námitky promlčení, kterou shledal shodně opodstatněnou. K dovolání žalobce Nejvyšší soud ČR rozsudkem ze dne 29.4.2019, č.j. 30 Cdo 1711/2017 – 170, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22.11.2016, č.j. 21 Co 359/2016 – 152, a rozsudek soudu I. stupně ze dne 17.5.2016, č.j. 19 C 335/2015 – 123, zrušil v rozsahu, v jakém bylo rozhodnuto o nároku na náhradu majetkové újmy ve výši 74 496 Kč s příslušenstvím a v navazujících výrocích o náhradě nákladů řízení a věc v tomto rozsahu vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. V ostatním bylo dovolání žalobce odmítnuto. Zaujal přitom právní názor, že ustanovení § 62 zákona o soudech a soudcích nedává předsedovi soudu jakýkoli prostor pro úvahu, zda složení slibu přisedícího umožní. Takže dovodil, že pokud v projednávané věci předseda soudu neumožnil žalobci složit slib, jedná se o porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu dle ust. § 13 odst. 1 zák.č. 82/1998 Sb.
3. Soud I. stupně poté, co předmětem řízení zůstal pouze nárok žalobce na náhradu majetkové škody a žalobce vzal následně částečně žalobu zpět, a to co do požadované majetkové újmy v rozsahu částky 48 809 Kč s příslušenstvím (rozdíl mezi původně požadovanou částkou 74 496 Kč a posléze požadovanou částkou ve výši 25 687 Kč), a ohledně této částky řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martinová.

zastavil usnesením vyhlášeným při jednání dne 26.11.2019 (u něhož se účastníci vzdali práva podat odvolání a nežádali ani jeho písemné vyhotovení ani jeho doručení), vydal napadený rozsudek, jímž žalobě na náhradu majetkové škody zčásti vyhověl. Žalobci tak přiznal nárok na zaplacení částky 4 500 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení a ve zbytku požadované částky, tj. 21 187 Kč s příslušenstvím, žalobu jako nedůvodnou zamítl. Takto rozhodl poté, co konstatoval, že k samotné existenci odpovědnostního titulu se vyjadřoval již Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí č.j. 30 Cdo 1711/2017, který dospěl k závěru, že odpovědnost státu za škodu je v daném případě splněna, neboť předseda Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou tím, že neumožnil složit žalobci slib, porušil pravidla předepsaná právními normami pro počínání státního orgánu (postup v rozporu s ust. § 62 zákona o soudech a soudcích) a došlo tím k nesprávnému úřednímu postupu dle ust. § 13 odst. 1 zák.č. 82/1998 Sb. Soud I. stupně se dále zabýval jednotlivými dílčími nároky žalobce na náhradu škody, přičemž v případě nároku na náhradu ušlého výdělku za dobu výkonu funkce přisedícího, který žalobce požadoval uhradit ve výši 16 909 Kč s příslušenstvím, dospěl k závěru o jeho nedůvodnosti. Z provedeného dokazování zjistil, že pokud žalobce po celé funkční období (2010 – 2014) podnikal jako osoba samostatně výdělečně činná a nebyl nijak v této činnosti omezen, mohl by mu výdělek ujít pouze v případě, pokud by fyzicky vykonával funkci přisedícího a za jednotlivé dny by se tak nemohl své výdělečné činnosti věnovat. Dovodil, že v příjmové oblasti tak u žalobce nedošlo za předmětné období k žádnému poklesu jeho výdělku, který by byl v příčinné souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem.

4. Obdobné závěry učinil ohledně nároku na cestovné, jehož přiznání se žalobce domáhal ve výši 4 278 Kč, který shledal rovněž nedůvodným. I v tomto případě zaujal názor, že jde pouze o hypotetickou škodu, která žalobci nevznikla, neboť cestu z místa bydliště k Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou za účelem výkonu funkce přisedícího v rozhodné době žalobce fakticky nevykonal a náklady spojené se zapůjčením vozidla tak fakticky nevyvaložil.
5. Za opodstatněný soud I. stupně shledal pouze nárok žalobce na paušální náhradu za výkon funkce přisedícího ve výši 4 500 Kč, a to za 30 dnů, po které by žalobce, nebýt nesprávného úředního postupu, mohl funkci přisedícího vykonávat a dostávat tak náhradu ve výši 150 Kč za 1 den přisedání u soudu (§ 5 vyhl.č. 44/1992 Sb., o náhradách za vykonávání funkce přisedícího). Konstatoval, že žalobce nebyl ustanoven do funkce v rozporu se zákonem a že v příčinné souvislosti s tímto nesprávným úředním postupem mu vznikla škoda v uvedené výši (požadované i žalobcem) která mu byla tímto přiznána.
6. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud I. stupně s odkazem na ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., když přihlédl k převážnému úspěchu žalované v projednávané věci a žalobce zavázal k poměrné náhradě nákladů vynaložených žalovanou s přihlédnutím k ust. § 151 odst. 3 o.s.ř.
7. Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání, které směřovalo pouze proti zamítavému výroku II. o věci samé a závislému výroku III. o náhradě nákladů řízení. Uvedl v něm, že nesouhlasí se závěry soudu I. stupně o absenci příčinné souvislosti ve vztahu k jednotlivým dílčím nárokům na náhradu škody, neboť podle něj je pro výši náhrady ušlého zisku rozhodující to, jakého propěchu by se mu dostalo, nebýt nesprávného úředního postupu žalované, tedy o jaký prospěch tudíž žalobce v důsledku toho přišel. S odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo 1233/2006 a sp.zn. 25 Cdo 1702/2002 uvedl, že byl připraven složit slib přisedícího na tuto funkci, což mu však ze strany předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou bylo znemožněno. Tím mu vznikla majetková újma představovaná ztrátou majetkového přínosu, který mohl očekávat při obvyklém sledu událostí, nebýt škodné události. Byl-li zvolen za přisedícího rozhodnutím zastupitelstva města, mohl plnění dle vyhl.č. 44/1992 Sb. důvodně očekávat. Skutečnost, že žalobce po celé období 2010 – 2014 neomezeně podnikal a

podával daňová příznání podle něho automaticky neznamená, že znemožněním funkce přísedícího vykonávat, mu současně neušel majetkový prospěch spojený s výkonem této funkce. Výkonu své podnikatelské činnosti se mohl po celé období věnovat mimo dobu, po kterou by vykonával funkci přísedícího a dosáhl by tak i při tomto výkonu funkce naprosto stejného zisku z podnikání, který vykázal. Takový závěr má žalobce za správný.

8. Žalobce dále vytkl soudu I. stupně, že do odůvodnění napadeného rozsudku uvedl nesprávná nesporná tvrzení účastníků, neboť žalobce neuplatnil v řízení náhradu škody ve výši 274 496 Kč, ani nepožadoval náhradu nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč, jak chybně uvedl soud I. stupně. Tyto nesprávné částky byly přitom uvedeny i v souvislosti s rozhodováním soudu I. stupně o náhradě nákladů řízení. Uvedené nesprávnosti vzbuzují pochybnosti, zda soud I. stupně skutečně rozhodoval o nákladech řízení v projednávané věci a nehovořil o věci jiné. Žalobce má proto z tohoto důvodu rozsudek za nepřezkoumatelný pro jeho nesrozumitelnost.
9. Podle žalobce soud I. stupně také pochybil, pokud neprovedl jeho účastnický výsledek, přestože byl navrhován, neboť takový důkaz nelze mít za neekonomický ani nadbytečný, byl-li žalobce při jednání u soudu přítomen. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v napadeném rozsahu změnil a žalobě vyhověl a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení.
10. Žalovaná se k odvolání nevyjádřila. Při jednání u odvolacího soudu navrhla, aby byl napadený rozsudek v napadených výrocích jako věcně správný potvrzen.
11. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání a v jeho mezích rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a zák.č. 99/1963 Sb., dále jen „o.s.ř.“), a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
12. Podle ust. § 1 odst. 1 zák.č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
13. Podle ust. § 2 téhož zákona, odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
14. Podle ust. § 13 téhož zákona stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
15. Podle ust. § 31 odst. 1,2 a 3 téhož zákona, náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu (odst. 1). Náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána (odst. 2). Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně (odst. 3). Poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu (odst. 4).
16. Odvolací soud se v projednávané věci ztotožňuje se soudem I. stupně, a to jak s jeho skutkovými zjištěními, která učinil z provedených důkazů ve vztahu k jednotlivým žalobcem uplatněným nárokům, tak i s jeho závěry právními.

17. Soud I. stupně, vázán při projednávání nároků žalobce na náhradu škody dle zák.č. 82/1998 Sb., závazným právním názorem dovolacího soudu (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29.4.2019, č.j. 30 Cdo 1711/2017 – 170), dospěl ke správnému závěru, že v posuzovaném jednání předsedy Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, který žalobci znemožnil složit slib na funkci přisedícího pro funkční období 2010 – 2014 (tedy postupoval v rozporu s § 62 zákona o soudech a soudcích), lze spatřovat nesprávný úřední postup dle § 13 citovaného zákona, za který lze žalobci přiznat odpovídající odškodnění.
18. Jak vyplývá z obsahu spisu, žalobce se podanou žalobou nejprve domáhal náhrady jak materiální újmy, a to v celkové výši původně 74 496 Kč (nikoli tedy ve výši 274 496 Kč, jak soud I. stupně, zjevně omylem, uvedl v odůvodnění napadeného rozsudku), později, po částečném zpětvzetí žaloby žalobcem, náhrady této škody v celkové výši 25 687 Kč, sestávající z částky 16 909 Kč požadované žalobcem z titulu ušlého výdělku za dobu výkonu funkce přisedícího, z částky 4 500 Kč jakožto paušální náhrady za výkon funkce v délce 30 dnů ve výši 150 Kč za 1 den a dále z částky 4 278 Kč představující náhradu cestovného motorovým vozidlem, tak náhrady nemajetkové újmy ve výši 3 500 000 Kč. Po vydání rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 29.4.2019, č.j. 30 Cdo 1711/2017 – 170, a po částečném zpětvzetí žaloby, jak bylo výše uvedeno, zůstal předmětem řízení pouze nárok žalobce na náhradu majetkové škody ve výši 25 687 Kč, o níž soud I. stupně rozhodoval.
19. Soud I. stupně postupoval správně, když neshledal nárok žalobce na náhradu ušlého výdělku ani náhradu cestovného v celkové výši 21 187 Kč s příslušenstvím opodstatněným. Odvolací soud zcela sdílí jeho názor, že s ohledem na obsah spisu a zjištění učiněná z provedeného dokazování, v případě obou těchto nároků absentuje jak existence samotného ušlého výdělku (zisku) a škody v podobě cestovného, tak i příčinná souvislost mezi prokázaným nesprávným úředním postupem a vznikem škody či ušlého zisku. V řízení bylo totiž postaveno na jisto (a toto žalobce dokonce ani nezpochybňoval), že po celé funkční období 2010 – 2014 žalobce vykonával svou podnikatelskou činnost, v jejím výkonu nebyl nijak v souvislosti s prokázaným nesprávným úředním postupem finančně ani časově omezován tím, že by vykonával funkci přisedícího a že by musel konat cesty z místa bydliště do sídla Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou a zpět a tyto cesty financovat. V jeho příjmové oblasti tak zjevně nedošlo k žádnému poklesu, a logicky tak ani nemohlo dojít ke vzniku ušlého výdělku (či zisku) v příčinné souvislosti s tím, že funkci přisedícího pro nesprávný úřední postup předsedy soudu nemohl vykonávat. Jediné, co mohl žalobce v důsledku znemožnění výkonu funkce přisedícího důvodně očekávat, je jeho příjem v podobě paušální náhrady za výkon funkce (dle vyhl.č. 44/1992 Sb.), která mu byla správně soudem I. stupně v částce 4 500 Kč přiznána (viz výrok I. napadeného rozsudku), ve shodě s tím, jak ji žalobce požadoval.
20. Závěr soudu I. stupně, že žalobci jiná žádná škoda, a to v podobě náhrady cestovného, ani ušlý zisk (ušlý výdělek) nevznikly, je proto správný a odpovídající všem zjištěným skutečnostem. Uvedený závěr přitom není ani v rozporu s judikaturou, na kterou žalobce odkázal v podaném odvolání, navíc tato rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 25 Cdo 1233/2006 a 25 Cdo 1702/2002 nejsou ani na projednávanou věc aplikovatelná, a to pro zcela odlišnou skutkovou situaci. V dalších podrobnostech odvolací soud pro stručnost odkazuje na přílehlavé odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se ztotožňuje.
21. Námitka žalobce, že soud I. stupně uvedl v odůvodnění rozsudku nesprávně, že žalobce uplatnil v řízení náhradu škody ve výši 274 496 Kč, ačkoliv správně mělo být 74 496 Kč, je sice důvodná, nicméně šlo zjevně pouze o písařský překlep, který neměl žádný vliv na jinak správné rozhodnutí jak ve věci samé, tak i ohledně rozhodnutí o nákladech řízení. Soud I. stupně při rozhodování o nákladech řízení správně porovnával úspěch a neúspěch obou účastníků a správně též zohlednil,

- že žalobce se domáhal jak škody materiální, tak i nemajetkové, přičemž vycházel i z tomu odpovídajících tarifních hodnot těchto nároků, tj. u náhrady materiální škody ve výši 74 496 Kč (dle § 8 odst. 1, § 7 bod 5. Vyhl.č. 177/1996 Sb.) a u imateriální újmy ve výši 50 000 Kč (dle ust. § 9 odst. 4 písm. a) a § 7 bod 5. vyhl.č. 177/1996 Sb.).
22. Za nedůvodnou má odvolací soud námitku žalobce, že soud I. stupně pochybil, pokud neprovedl jeho účastnický výslech, ačkoliv byl navrhován, neboť i odvolací soud je názoru, že tento výslech byl za daného stavu věci (ve vztahu k žalobcem projednávané materiální újmy) nadbytečný, neboť by zjevně nemohl na skutkovém ani právním posouzení věci, s ohledem na výše učiněné závěry, v tomto rozsahu ničeho změnit.
23. Z uvedeného vyplývá, že závěr soudu I. stupně, že podmínky pro vznik odpovědnosti státu za škodu u nároků žalobce na náhradu materiální škody v podobě dvou zbývajících nároků, tj. nároku na náhradu ušlého výdělku a na náhradu cestovného, neboť i když byla splněna podmínka vzniku odpovědnosti v podobě existence nesprávného úředního postupu, nebyly splněny další předpoklady, a to existence příčinné souvislosti a také samotný vznik ušlého výdělku a výdajů za cestovné, jak žalobce tvrdil. Za stavu, kdy pro zamítavé stanovisko postačuje nesplnění i jen jednoho z předpokladů odpovědnosti, je zřejmé, že těmto shora uvedeným nárokům žalobce na náhradu škody nemohlo být vyhověno.
24. Ze všech výše uvedených důvodů shledal proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v napadeném zamítavém výroku II. věcně správným, takže jej podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil, včetně správného výroku III. o nákladech řízení.
25. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř., když procesně úspěšně žalované byla přiznána náhrada nákladů v paušální výši 600 Kč, a to za dva úkony – příprava na jednání u odvolacího soudu a účast na jednání u odvolacího soudu podle ust. § 1 a § 2 vyhl.č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu.
26. Ve vyhovujícím výroku I. zůstal rozsudek soudu I. stupně odvoláním nedotčen a nabyl v tomto rozsahu samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

Praha 30. září 2020

JUDr. Jana Jirmářová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.